

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

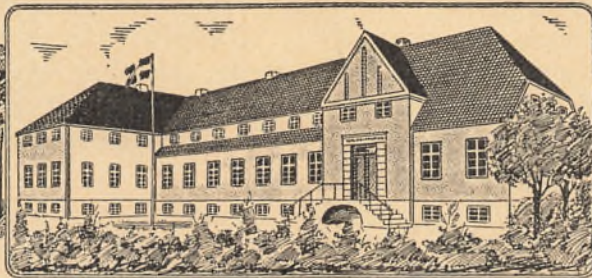
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Februar 1959

„Bed og arbejd.“

51. årgang nr. 2

»I ER VERDENS LYS!«

Når et menneske får del i Guds nåde og bliver frelst fra synd og dom, da er det Guds gerning, der er sket. Intet menneske kan træde til og med rette tage æren eller noget af æren for det.

Og om vi selv når til at gå herfra som Guds kære børn og i hans samfund blive salige, da hedder det, Gud alene æren. Selv kan vi intet gøre til det, Jesus alene er frelser, og kun nåde alene kan give os adgang til Guds rige. „Jesus er verdens lys!“

Men lad os også betænke en anden side ved denne sag, nemlig dette:

Gud gør sin frelsergerning ved menneskers medvirken.

Jesus havde fuldbyrdet sin gerning på jord, og nu fo'r han til himmels. Men først pålagde han sine venner at gå ud og gøre alle folk til hans disciple. Og de gik ud, og efter dem gik andre ud, men hvor intet menneske kom med budskabet, kom ingen til tro på Jesus.

Hvad Jesus ved sin død og opstandelse erhvervede til alle, gives til den enkelte i

dåben: „Han har frelst os ved igenfødselen og fornyelsens bad i den Helligånd“, men der, hvor intet menneske forretter dåbs-handling, bliver ingen frelst ved dåben.

I den hellige nadver skænker Kristus os sig selv til syndernes forladelse, liv og fred. Men hvor intet menneske forvalter sakramentet kommer nadverens velsignelse ikke.

Mennesket lever af Guds ord. Lever vi ikke af det, er vi døde for Gud. Helligånden giver ordet liv, så det virker anger og tro. Men der, hvor ingen forkynder ordet og lægger sit vidnesbyrd til, sker der ingen omvendelse. Kun hvor nogen oplærer barnet i „den kristelige børnelærdom“, får barnet en mulighed for at „blive i Kristus.“

Gud taler fremdeles sit livgivende ord; men han taler det gennem menneskemund. Også Guds ord i den hellige skrift kommer til os gennem menneskehænder.

Kan du høre alvoren og kaldet i denne sandhed: Gud gør sin frelsergerning ved menneskelig medvirken? „I er verdens lys!“

P. Roesgaard.

Jesus er det værd

Dette emne talte en missionær over ved et møde, hvor jeg sad og lyttede.

Jesus er det værd, sagde en missionær, da han måtte skilles fra sine kære børn, fordi de skulle til Danmark for at gå i skole.

Jesus er det værd, sagde Elisa, da han gik Herrens vej og forlod sine forældre, hjem og alt.

Jesus sagde engang: „Dette har jeg gjort for dig, hvad har du gjort for mig?”

Så må vi da også bøje os under hans bud og befaling og følge ham.

Vejen hen til Jesu kors er ganske vist tung at vandre, men alligevel ikke for tung, når vi ser, hvad Jesus har ofret for os ved at gå korsets vej, da må vi sige: „*Jesus er det værd!*”

Vi kan aldrig blive budt så meget, som Jesus har budt os fra korset. Dersom vi ikke tager imod det ved at bøje os for ham, bliver det for sent. *Hvad så?* Tænk over det.

En anden missionær talte også over et meget alvorligt emne: Porten blev lukket.

Når himmelporten engang bliver lukket, er du da indenfor?

Hvad skal vi svare på indbydelsen. Vi er blevet budt med til „Det store gæstebud” mange gange, da vi var på skolen, og hvad har vi svaret. Ved det store gæstebud (Luk. 14, 15—24) sagde de første nej, da de siden fortrød det, var det for sent.

Porten var lukket.

I Matth. 25, 1—13, var der ti brudejomfruer. De fem, som var rede, kom ind; men dem, der først skulle have olie, kom for sent. „Porten var lukket!”

I dag er der mange, der siger: Hvad skal vi med de ti bud? De ti bud er vejviser ligesom alle de små og store fyrskibe og

fyrstårne, der fortæller færgerne, hvad vej de skal, og hvor de er.

Jeg har engang læst et stykke, der hed: Hvorfor er der gitter på Rundetårn?

Det gitter står og siger med sit tavse sprog: „Hertil og ikke længere, for så falder du!” Sådant står de ti bud om os og siger: „Hertil og ikke længere, for så falder du!”

L. M. H. (56).

Har du ej lyst til i himlen at komme,
bjærge din sjæl, førend tiden er omme?

Tænk på din Skaber, hans ord og hans domme,
medens du er ung! Hj. 650.

En, der har været på vinterlejr

Jeg vil gerne her fortælle om en vinterlejr, som jeg var med på i Jegindø ved Hvidbjerg fra den 14. januar til den 18. januar. Det var 4 dejlige, gode dage. Vi var 110 ialt, både karle og piger. Nogle af os kom derhen onsdag aften til aftensmad, bagefter var der pause. Klokken 8 mødte vi allesammen i Jegindø missionshus, hvor pastor Legarth bød os velkommen og holdt en pæn tale for os unge, der var mødt for at høre Guds ord. Så blev vi indkvarteret ved forskellige rundt om i byen. Vi fik kaffe, hvor vi kom hen, hvorefter vi sad og snakkede lidt og holdt aftenandagt sammen. Så var den 1. dag gået. Dagene forløb på denne måde: Klokken 9 begyndte timerne med forskellige taler og møder; desuden havde vi 4 spørgsmål, vi skulle besvare hver dag.

Hvor er det skønt, når så mange unge er samlet, hvor vi rigtig kan snakke om Jesus; for det er nu det skønneste af alt, synes jeg. Vi sang også så mange pæne, gode sange. Det var så skønt det hele, jeg kunne godt tænke mig at være med til næste vinter. Det

var første gang, jeg var med til det på Jegindø, men jeg fortryder aldrig, at jeg kom med. Det har været en af de skønneste vinterferier, jeg har haft.

Lørdag formiddag var vi alle i Jegindø kirke, hvor vi var til alters allesammen, det var så højtideligt. Det var pastor Filipsen fra Fredericia, som prædikede. Han holdt også foredrag lørdag aften, hvor han blandt andet sagde nogle småting, som vi skulle huske. Og det var:

Gør intet, som Gud ikke må se.

Tal intet, som Herren ikke må høre.

Skriv intet, som Jesus ikke må se.

Læs intet, som du ikke kan vise Gud.

Gå ikke hen, hvor din Frelser ikke må møde dig.

En hilsen til alle eleverne fra sommeren
58. *Ester Kristensen.*

☆ *Hjemme fra skolen*

Vi slider i det for at nå så meget som muligt, men hvor meget når vi i de 5 måneder? Sommetider synes vi, det går fint, til andre tider er vi nær ved at miste arbejds-humøret. Dog lærer vi altid selv noget af vort arbejde.

Det betyder noget, hvilken indstilling eleverne møder med. Er de kommet for at have en lille ferie, eller for at have det sjovt, eller skulle de være kommet her for at lære noget? Vi har vist alle tre typer i vor flok, og for højskolens vedkommende er den gruppe, der er kommet for at lære noget, så ubetinget dominerende. Har eleverne blot den rigtige indstilling, når de kommer, eller må det lykkes os at bibringe dem den inden for længe, så kan der nås meget. Men vil eleverne ikke arbejde med, selv gøre en indsats, så nås der for lidt. Vi må selv sagt ikke se så meget på den enkeltes standpunkt, som på hans fremskridt, og

derfor er det så svært at holde af en doven elev, selv om han er velbegavet. Men de flittige elever, dem kan vi ikke lade være med at holde af, selv om det ofte var ønskeligt, at de havde været mere lærenemme og haft flere kundskaber.

Måtte eleverne dog hjemme fra være vant til at passe deres daglige arbejde, for gør de det hver dag i 5 mdr., så nås der altid noget, og de velbegavede kan nå overordentlig meget. Og måtte eleverne så møde med den indstilling, at en skole er en arbejdsplads, og hverken legeplads eller feriehjem. Hjemmene og de gamle elever bør fortælle de nye elever om dette.

Har vi ellers noget at bringe dem udover kundskaber og dygtiggørelse? Ja, jeg vover at tro det. I en eller anden situation lykkes det at få det rigtige sagt på den rigtige måde. Der falder af og til et guldorn.

Der kan være gode stunder på en skole. Selv om der ofte kun lyttes med det ene øre og det halve sind, så vil det dog somme tider mærkes, at vi er under forbønnens velsignelse. Den gode stilhed kan lægge sig over de store drenges ansigter, hjerterne bliver som den gode muld, opladte og modtagelige, og falder så guldkornet (et ord med ånd fra himlen), så kan der tages et standpunkt for livet, så kan en spire bryde gennem til tro og karakterdannelse. Måske et år efter kommer der et brev til skolen, og trods dyb erkendelse af egen magtesløshed får man mod til at fortsætte til at tage skuffelse på skuffelse.

Måske er det ikke rigtigt at skrive for meget om skuffelser, selv om vi skal passe på at se sandheden lige i øjnene. Der kunne også skrives om mange glæder. Vi har vel nok grund til at glædes over vor smukke skole og den gode elevtilgang. Et stort sommerhold er sikret, og vinterholdet lig-

ger meget langt fremme med indtegningen. Vi tror også på bønnens og forbønnens betydning, og allerbedst er det, at vi må regne med Guds trofasthed.

Vi har i den sidste måned haft besøg af 4 gæstetalere.

Hr. ritmester Kjærskov har talt om Danmark og „Nato”, og vi så film i tilslutning til foredraget, og mange spørgsmål blev besvaret.

Hr. bankdirektør Kjærgaard, Lemvig, holdt et klart og udmærket foredrag for os om bankvæsen, og også her så vi film, der på bedste måde anskueliggjorde bankernes arbejde og nytte.

Hr. Tage Albertsen har talt om opsparringen og dens betydning på en sådan måde, at det vist ikke kan glemmes.

Gennem foreningen „Norden” har vi haft besøg af en norsk rejseselektor. Vi hørte om Norge på det norske modersmål, og vi forstod det meste og lærte da noget. Endvidere så vi de skønneste farvelysbilleder fra vort broderland.

En formiddag var efterskolen i Lemvig, og en anden formiddag var det højskolen. Fiver gang blev eleverne delt i 2 hold, hvor det ene gik på studier i biblioteket og det andet på museet. Begge steder fik vi fortrinlig vejledning. Vi begyndte kl. 8 begge steder, og kl. 10 skiftede vi område. Det var lærerige og interessante besøg, og hvem skulle tro, at der var så meget at se lige i nærheden. Nogle af eleverne var i dyb vånede, fordi vi måtte op så tidligt, at vi kunne spise kl. 7 og cykle kl. 7¹/₂, det var jo en halv time før sædvanligt. Nå, formiddagen var nu ikke blot lærerig, men vi fik også lejlighed til at nyde formiddagskaffe på KFUK — takket være bestyrerinde frk. Andersens og „Moster Ruth”s venlige og ikke billige gæstfrihed.

Hele skolen har været på besøg både i „Sdr. Byskov” og i „Vester Borum”. Begge steder besøgte vi landbruget og nød stor gæstfrihed.

Vi vil så gerne bringe skolens hjertelige tak til alle, der viser en stor flok ubekendte unge mennesker venlighed, fordi de er på vor skole.

Drilagtigt

Vor tidligere landbrugslærer West, der har overtaget mit gamle arbejde som regnskabskonsulent i Lemvig Landboforening, har været så venlig at sende mig beretningen for arbejdet i 1957—58.

Naturligvis så jeg på beretningen med en slags gammel kærlighed. Den var — takket være bogføringspligten — blevet 3 gange så stor, og den repræsenterer nu et vældigt stykke arbejde.

Stort set ser den ud som i gamle dage, min den sidste var for året 43—44; men der er dog kommet en ny kolonne til, en kolonne for traktorudgifter.

Denne kolonne viste naturligvis et væsentlig tillæg til driftsomkostningerne, og jeg fik lyst til at prøve på at sammenligne de samlede økonomiske resultater for de lykkelige ejere af en traktor — med de stakler, som ingen traktor havde, enten fordi de ikke havde råd til det, eller fordi de ikke forstod mekaniseringens betydning.

Under 10 ha var der kun 5 brug, og det er vist for få til at inddele i 2 hold, og i øvrigt var der kun en af dem, der havde traktor.

I gruppen på 10 til 25 ha var der 26 brug. Deres størrelse var sagt på gammeldags måde fra 18 til 45 tdr. landbrugsareal. De 15 havde traktor, og deres forrentningsprocent var 4,7. De 11 havde ingen trak-

tor, men de havde da den trøst, at deres forrentningsprocent var 5,6!

Af 76 regnskaber på mellem 25 og 50 ha (45 og 90 tdr. land) var der kun 4, der var uden traktorudgifter. Alle 76 havde en gennemsnitsforrentningsprocent på 5,1, medens de 4 brug uden traktor havde 7,6. Alt i alt tror jeg dog ikke, vi skal hæfte os ved de 4 af 76. Tilfældigheder kan her spille alt for stor en rolle.

Gårdene over 50 ha havde alle traktor, og det må også antages at være ikke alene økonomisk forsvarligt, men også fordelagtigt.

Gruppen med de 26 brug af størrelse fra 10 til 25 ha er dog bemærkelsesværdig. Udgiften til traktor vil altid være væsentlig, og hvis der så ikke ved anskaffelse af traktor opnås enten en væsentlig besparelse eller en væsentlig indtægtsforøgelse, så må resultatet blive dårligt økonomisk set. Har man råd og lyst kan man naturligvis godt købe traktor alligevel. Sædvanligt er vi jo rede til at betale lidt eller meget for det, der synes os behageligt.

Dette er ikke skrevet for at fraråde de små gårdejere at købe traktor, men for at gøre opmærksom på, at traktorkøb ikke altid er fordelagtigt, og så må enhver tage sin beslutning ud fra egne overvejelser, interesse og økonomisk evne. En hel del af dem, der købte traktor, regnede vist med at tjene en del ind ved at arbejde for naboerne, men så fik de også traktor.

Endvidere er det måske muligt, at hesteholdet kan være billigt, hvor der fodres efter moderne principper, og hvor der er lidt tillæg, så der engang imellem kan sælges en hest eller et føl. Hesteholdet kan godt være forholdsvis lille, da man jo altid kan leje traktor til høstning m. m.

Somme tider er det meget vigtigt at følge

med i farten fremover, ja, det må endda være det sædvanlige; men somme tider kan det også være godt at bremse lidt, og derfor skriver jeg disse drilagtige bemærkninger til vore læsere, hvoraf nogle måske er lidt for traktorglade.

Ja, så vil jeg også gerne bringe en lille opmuntring til dem, der holder for meget af deres heste til, at de kan skille sig af med dem. Og jeg vil gerne nævne, at omtalte beretning havde endnu en oplysning, som ikke fandtes i gamle dage, om landbrugets rede penge og gæld. Der var småt med rede penge og en meget stor løs gæld, så man bør vist rose den mand, der er bange for at købe traktor på ene kredit, med mindre han i høj grad kan formindske sine udgifter eller øger sine indtægter ved købet.

Brev fra Island

Thingeyrum, d. 26. januar.

I sommer besluttede min fætter, en kammerat og jeg, at vi ville ud at se lidt andet end Danmark. Vi søgte så plads på Island gennem „Bonnafilags Islands” og fik straks plads. Og den 10. november rejste vi med skibet Gullfoss fra København. Rejsen tog syv døgn, idet vi dog lå i havn i Leith i Skotland et døgn. Tiden her benyttede jeg til at tage en tur til Edinburg, hvilket var meget interessant. Det er jo andre forhold her på Island end i Danmark, for øen er jo ca. fire gange så stor som Danmark med en befolkning på kun 160 tusinde mennesker, hvoraf de 40 tusinde bor i Reykjavik. Derfor følger jo, at der er meget tyndt befolket især her på Nordlandet.

Gårdene har da også antagelige størrelser her. Den, jeg er på, har et areal på mellem 5—7 tusinde tdr. land. Nærmere kan min husbond ikke angive størrelsen. Tuset, som

de kalder det, er på 60 tdr. land, og det er det eneste af jorden, som de gør lidt ved; resten får lov at passe sig selv, og det er da heller ikke bedre værd. Der avles kun hø og en smule kartofler, så det bliver jo en lidt anderledes fodring af kreaturerne, end man er vant til. Foderplanen ligner meget en, jeg har set i en gammel dansk landbrugsbog. Den ser således ud: Om morgenen en god givt hø, og foderblanding efter mælkeydelse. Kl. 16 en god givt ensilage. Om aftenen får de atter hø og foderblanding. Foderblandingen er nu ikke god, idet der skal 1,4 kg til en foderenhed, og den har kun 17 pct. protein. Men trods det kan køerne godt give noget mælk. Den højstydende giver 26 kg mælk for tiden. Besætningen er på 23 køer og nogle kalve. Der er ca. 55 heste, men dem har jeg kun set nogle få stykker af endnu, og så er der ca. 700 får. Fårene er deres hovedindtægt, og vilkårene for fåreavl er meget gode her. Køerne er af ubestemmelig race; de har alle farver undtagen grønt og blå, men hovedparten er rødbrøgede. Mælken bliver kun afhentet tre gange om ugen. Det er de store afstande, der gør det. Vi har 26 km til nærmeste landsby. Til nærmeste nabo er der 2 kilometer.

Mange venlige hilsener til kammeraterne fra *Bent Søgaard* 55-56, Thingeyrum, A. Hun, Island.

En lille solstrålefortælling

I bladet for december var der én, der spurgte, om der var nogle, der ofrede noget til højskolen.

Selv om der er givet ret beskedent, er der dog nogle, der har givet en hel del, og der er i alt fald også én, der har ofret.

En af vore tidligere sommerlever kom

så glad ind på kontoret og gav mig 100 kr. til byggesagen. Jeg takkede naturligvis på skolens vegne og spurgte, om hun nu også kunne undvære så meget.

„Ja”, sagde hun, „det var godt nok meningen, at pengene skulle bruges til en neddel; men jeg har egentlig slet ikke brug for den!”

Andre har også ofret; men de er måske nok få.

Skulle nu en eller anden få ondt af den „stakkels pige”, der ofrede så meget, så kan jeg forsikre, at den sorg kan spares, for giveren var både velklædt og glad. Jeg er overbevist om, at hun læser det her skrevne, og det skulle ikke undre mig, om hun tænker: „De penge havde jeg nu megen fornøjelse af.”

Fra en vandremappe

En ung kone, der har et lille barn, skriver: „Det var vist på et heldigt tidspunkt, jeg modtog vandremappen. Jeg var nemlig ved at gå og blive sur og tvær i masken, fordi jeg skulle gå ude og slæbe dagen lang, og jeg tænkte, at der da vist ingen var, der havde det så strengt som jeg. Men nu kan jeg se, at jeg ikke er den eneste, der er fast ansat som kombineret husmoder, fodermester, traktorfører og jeg ved ikke hvad mere.

Vi bor stadig her i og er glade for vort hjem.

Jeg sidder og venter på min mand, han er ikke hjemme i aften, og klokken er ved at være mange, så jeg bliver nok nødt til at gå i seng, men jeg vågner nok, når han kommer. Vi sover nemlig ikke rigtig, før vi har bedt aftenbøn sammen. Jeg tror, det er en god vane, for har der været en lille kurre på tråden, hvad der let kan hende

selv i det bedste ægteskab, så skal det jævnes, inden vi går ind for Guds åsyn. Da er det dobbelt skønt, og vi får endnu mere at takke for."

* * *

En sygeplejerske skriver: „I fritiden, som der jo er en del af, dyrker jeg stadig min „kæphest” læsning. — Hvis man ellers er kræsen med hensyn til lecture, må det vel også virke højnende og opdragende på os. Og så er der intet så rart som en fredelig aften i selskab med en god bog.”

* * *

En kommunal hjemmesygeplejerske, der i sit distrikt har en højskoleveninde (Anna), skriver: „Ja, Anna har jeg plaget med min sprøjte, det var nu så hyggeligt!”

* * *

En ung kone skriver: „Vi er sammen med Indre Missions venner i sognet en gang imellem. Vi samles i hjemmene og det bedste. Her kan samles 16-18 stykker. Jeg tænker af og til på højskoletiden, og jeg mindes den dejlige sommer med glæde og jeg havde vi det godt. Mottoet på de. Hvor ikke mindre værd for mig i vor skole er jeg til at holde af.”
dag, det kommer

De kommende skoler

Sommerskolen 59.

elever.
Vi har endnu plads til nogle få højskolelever. De kan få 5 måneder i højskoleklasse eller de 3 første måneder i husholdningsklassen og de 2 sidste i højskoleklassen, men de kan ikke have flere i husholdningsklassen de 2 sidste måneder.

Vinterskolen 59-60.

Efterskolen er vist snart besat, og højskolelever allerede på 12 forespørgsler og indmeldelser. Det er fint efter årstiden.

Sommerskolen 60.

Efterskolen er godt fremme, og højskolen har givet det første livstegn.

HØJSKOLEPOST

Indre Missions højskolekreds, Aarhus.

Onsdag den 4. marts kl. 20 sammenkomst på KFUM, Klostergade 37. Forstander Jef Tange, Rønne, taler over emnet: „Fred er ej det bedste.“ Derefter kaffe og underholdning. — Alle er velkomne.

Bryllup.

Lørdag den 21. marts vies frk. Ute Lewé (1950) til hr. Jørgen Waldorff, København.

Bryllupsadresse: Dronning Elisabeths Allé 9, København, Sundby. Fremtidig adresse: Sneppevej 22¹ t. h., København NV.

København.

Hjemstavnsforeningen for Nordvestjylland holder møde på KFUK, St. Kannikestræde, mandag den 16. marts kl. 19^{1/2}. Lindskov taler. Alle tidligere elever er velkomne.

Hilsen fra København.

Samlet til hygge-aften hos fru Sønderby sender vi hermed en hjertelig hilsen til forstanderfamilien, alle på skolen og alle vore kammerater; en særlig hilsen til hr. og fru Kaag i Munke-Bjergby.

Bodil Vest 47. Ruth Lydia 57. Bodil Christensen 47. Annelise Vibskov Christensen 55. Birthe Andersen 55. Edel Ølshøj Jensen (f. Larsen) 47. Inger Lise Nilsson 50. Erik Nilsson. Helen Jørgensen 41. Else Søbjerg 52. Ute Lewé 50. Jørgen F. Waldorff. Signe Olesen 32. Dorthea Holck 22. Magda Øgendahl 49. Ingelise Hansen 56. Ingrid Andersen 54. Grethe Basse 54. Annelise Nielsen 54. Poul Børge Jensen 50-51. Kristian Nørgaard. Gunnar Larsen 53-54. Henny Sønderby (f. Olsen). H. Lindskov Rasmussen.

Understøttelse til højskoleophold.

Til sommerskolen 1959 kan der opnås følgende beløb i auntsunderstøttelse til et 5 måneders kursus. 965, 825, 690, 550, 415, 275, 0 kr. Næsten alle kan få lidt eller meget. Kun få vil kunne opnå 965 kr., men et meget stort antal vil kunne få 825 eller 690 kroner.

En tilsvarende understøttelse opnås til 3 måneders kursus. Der fås praktisk talt ens pr. måned.

Der kan søges helt indtil maj, men så får man jo ikke besked, før skoleopholdet er påbegyndt. Søg derfor snarest.

Forstanderens møder.

24. februar. Møborg.

26. februar. Skave.

4. marts. Hammel. Unge hjem.

11. marts. Timring. Unge hjem.

Vandremappernes besøg.

24. sept. „Forglemmigej“ 1933.

1. okt. „Mindekæden“ 1942.

2. okt. „Vinteren 54-55.“

14. decbr. „Budstikken“ 48.

17. decbr. „Bygklods I“ 58.

3. januar. „Vinteren 39-40.“

5. februar. „Mindekredsen“ 1950.

Byggesagen.

Vagner Nielsen, Almindgård 10 kr.

A. & M. N. P. 200 kr.

Anna Kristensen, Brontgård 25 kr.

For ialt 235 kr.

meddeles herved med hjertelig tak kvittering.

Tidligere indkom 18.780,50 kr., ialt 19.015,50 kroner.

Hjertelig tak

for de mange hilsener, vi modtog til vort bryllup.

Kirstine og Kristian Lauridsen, Vostrup.

Stor tak

for de gode bidrag til vort blad. Husk, at vi også skal have stof til næste nummer af bladet.

EN UNG MAND

der vil hjælpe til med arbejdet ved landbrug og have m. m., søges til 1. april.

Nr. Nissum Højskole.

UNG PIGE

i 16-års alderen søges til 1. maj på Breidablik.

Gudrun Lindskov R.

EN FLINK OG DYGTIG KOKKEPIGE

der ikke er for ung, søges til 1. maj.

Nr. Nissum Højskole.

(Måske får vi også brug for en ung pige. Vi har 6 piger ialt).

Adresseforandringer

- 1958 Frk. Ellen Maria Nielsen, adr. Poul Jensen, Planteskolen, Torp, Thisted — samme, Skjoldborg pr. Vest Vildsund, Thy.
- 1958 Frk. Anna Volsgaard, Aal pr. Vinderup — samme, Skrænten 29, Lemvig.
- 1957 Frk. Elin Østergaard, „Ejstrup Østergaard“, Terndrup — samme, Siem, Terndrup.
- 1957 Frk. Ruth Thomasen, Missionshotellet, Herning — samme, Herrup pr. Vinderup.
- 1956 Frk. Hilda Olsen, „De gl. Hjem“, Sanatorievej 45, Silkeborg. — Fru Hilda Andersen, „Overgaard“, pr. Øster Bording st.
- 1956 Barneplejerske frk. Martha Sørensen, Vuggestuen, Markedsgade 5, Randers — samme, adr. direktør I. Windfeld-Hansen, „Strandhus“, Bredballe Strand pr. Vejle.
- 1956 Frk. Kirstine Andersen, Holmsland, Ringkøbing. — Fru Kirstine Lauridsen, Vostrup.
- 1956 Frk. Kirsten R. Sørensen, Centralen, Vorbasse. — Fru Kirsten Graversen, Vorbasse.
- 1956 Frk. Meta Jakobsen, Sygeplejehøjskolen, Børkop. — Barneplejerske, frk. Meta Jakobsen, Strandvejen 170, Charlottenlund.
- 1955 Frk. Anna Mikkelsen, Skovlund pr. Vinderup — samme, „Højgård“, Stendis, Jyd pr. Vinderup.
- 1954 Frk. Ingrid Grøn, St. Krogsgård Vestj. — samme, „Flodgård“, N. Gudum.
- 1952 Frk. Else Søbjerg, Høgild pr. Felding. Suppl. hjemmesygepl. Else Karup Jyll. — feldtsgade 18', København Søbjerg, Ahle-
- 1951 Frk. Edith Thomsen, v. K. Herning. — Fru, Carit Etlarsgade 2 A, Voldsgård, S. Edith Aandsbjerg-Johansen,
- 1951 Frk. Sidsel Rudsgård.
- 1950 Frk. Christensen, „Lille Ahle“, Barde, pr. Herning — samme, Lergrav, Tvis.
- 1950 Sygepl. frk. Anna Gramstrup, Amtssygehus, Vestervig, Thy. — Fru Anna Yde Hove, Lylandsvej, Hvidbjerg, Thy.
- 1941 Frk. Elisabeth Christensen, Kirkegade 27, Brø. — samme, Falberggade 12, Brovst.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og vennetorening
redigeret af forstander A. Kristensen.

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI STRUEN 1967